

שלושים לקבורתו

אמא

ארבעים ואחד יום חלפו מהיום הארור ההוא,

אני מנסה בכל אופן שהוא להבין ולא יכולה נדמה כאילו הדלת תכף תיפתח ואתה תיכנס
תתנפל בבולמוס אכילה על הסירים שעומדים על הכיריים ותלעס במלוא פִּיךְ, בעמידה, שניצל
עסיסי וריחני, עדיין לוחט, ובחיוך ממזרי תבקש עוד אחד. ואני לא אעמוד בפניך.

רצית לנגוס בעולם ככל יכולתך ניסית להשיג הכל, לחוות כל חוויה, לכבוש כל פסגה לשאוף
מלוא ריאותיך עושר של טבע וצבע ריחות וקולות, ואהוד בנאי.....

ועכשיו הכל דומם ורק אנחנו צריכים לספר את גדולתך ולתמצת את כל העושר הזה לכמה מילים
על המצבה ...

חיפשנו עבורך בין כל המילים ולא מצאנו מילה שתתאר אותך ילד נהדר ומופלא שלנו.....

האנשים שעומדים עכשיו סביבנו אהבו אותך ומסרבים כמונו להאמין, אסון שכזה, פשוט אי
אפשר להבין, אנחנו רק יודעים שמאותו יום נורא והלאה, עד עולם, כל ידיעה על רעידת אדמה
תרטיט בלב כולנו מיתר שינגן **גבי**.

אהבנו אותך כל כך, ונאהב לעולמים ונחסר כל אלפית שנייה שלא תהיה כאן בסביבתנו.